

bejdes det kommende år, for der vil være masser af arbejde med.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jo jo, og vi ser frem til at deltage i forhandlingerne om udmøntningen af, hvad der måtte være, og vi ser sådan set også frem til at skaffe flere penge til området, for det er der brug for.

Jeg kiggede tilbage i de noter, jeg har taget fra tidligere års finanslovforhandlinger. Der står sjovt nok de sidste 2 år, at vi bare skulle slappe af, for til næste år kommer pengene.

Jeg vil høre, om hr. Peter Christensen kan bekræfte, at det på trods af den her målsætning rent faktisk er sådan, at hvis den stigningstakt, der bliver lagt for dagen fra 2005 til 2006, skal være den, der fortsætter, så bliver det 2030, før vi når den målsætning. Det må da siges at være meget, meget, meget lidt ambitiøst.

Så vil jeg lige til sidst høre: Når nu det er sådan, at hr. Peter Christensen ikke er enig med de erhvervspersonligheder, de forskere, de universiteter og de organisationer og de politikere, som mener, at forskerne får for lidt, så er hr. Peter Christensen måske enig med sin statsminister i, at det er rent klynk fra de der folk, der ved, hvad de har med at gøre? Er hr. Peter Christensen enig i det?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

2030 vil være alt, alt for sent. Det er jeg fuldstændig enig med den socialdemokratiske spørger i. 2030, det nytter jo ikke noget; det er i 2010 vi skal bruge 1 pct. af BNP på forskning, og det mål vi vil nå.

Klynk? Ja, det synes jeg da godt man kan kalde det, for det tager udgangspunkt i sådan en masseopfattelse af, at der ingen penge er til nye initiativer. Der kommer masser af nye initiativer også i år og næste år. Vi tager fat i at uddanne endnu flere unge forskere. Der er masser af initiativer på det her område. Der kommer 0,5 mia. kr. netto mere, procentandelen af BNP stiger, og de kommende år skal det stige endnu hurtigere, for vi vil holde fast i vores målsætning. Så ja, når man fremstiller det, som om der intet sker på forskningsområdet, så er det klynk.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det der med at kalde forskerne for klynkere osv. får Venstre formentlig megen fornøjelse ud af i

diskussionerne om forskningsmidlerne fremover. Jeg synes, det er på kanten af det arrogante, men det er selvfølgelig en smagssag.

Ordføreren havde i sin tale nogle interessante betragtninger om det her med, at vi ikke skulle være sårbare over for økonomiske chok udefra, og at vi ikke sådan kunne forlade os på, at pengene strømmede ind i al evighed. Sådan forstod jeg ordførerens indlæg. Det synes jeg er interessant, for det fører jo til et spørgsmål om, hvad Venstre egentlig vil på længere sigt.

Står vi ikke i den situation i dag, at stort set samtlige andre partier har fremlagt ideer, tanker og holdninger på velfærdsområdet, på, hvad man vil med forskning og uddannelse, og på, hvad man vil på miljøområdet, men at vi savner Venstres stemme? Er det ikke sådan, at Venstre er ved at gå i hi med hensyn til tanker om, hvordan vi skaber fremtidens Danmark?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Der er bare den grundlæggende forskel på regeringen, det at have regeringsansvaret og så Det Radikale Venstre, at Det Radikale Venstre kan lave tankeeksperimenter: Hvis vi havde 90 mandater. Det er temmelig urealistisk, det er temmelig ubindende. Regeringen skal fremlægge en politik, som kan vedtages, og som kan holde – det er forskellen.

Derfor synes jeg, det er klogt af regeringen, at man også tager sig tid til at tænke sig om. Og regeringen og Venstre har sagt, at vi kommer med vores bud. Når vi har hørt, hvad anbefalingerne er fra Velfærdskommissionen, så er vi også parate til at komme med vores bud på, hvordan vi får skabt en sammenhæng i vores velfærd også om mange år.

Jeg synes, man er nødt til at respektere, at tankeeksperimenter gående på »hvis vi havde 90 mandater«, det kan man ikke bede en regering om. Der skal altså en anden seriøs tilgang til det.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg får mulighed for et indlæg senere, men jeg håber da ikke, at hr. Peter Christensen betragter vores oplæg som useriøst. Det ville jeg da være forfærdelig ked af, men det kan vi jo vende tilbage til senere.

Er paradokset ikke her, at regeringen siger: Vi afventer Velfærdskommissionen, før vi mener noget, vi afventer Globaliseringsrådet, før vi mener noget om forskning, og på miljøområdet